

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำหนาว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

เราเป็นมนุษย์เป็นผู้ที่ประเสริฐ เราออกจากบ้านจากเรือนพากันมาประพฤติ
ปฏิบัติธรรม มาบรรพชาอุปสมบท ผู้ที่ไม่ได้มาบรรพชาอุปสมบทก็ได้พากัน
มาประพฤติมาปฏิบัติธรรม มีทั้งพระเก่าพระใหม่ โยมเก่าโยมใหม่ มาประพฤติ
มาปฏิบัติไปทางเดียวกัน อย่างเดียวกัน คือเอาพระธรรมเอาพระวินัยมาประพฤติ
มาปฏิบัติเพื่อให้เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย
เพราะเราจะได้มีความสงบมีปัญญา

ปัจจุบันนี้ที่มันเป็นตัวเป็นตนเราต้องยกเลิกตัวตน เพราะตัวตนนี้คือการเวียนว่าย
ตายเกิด มันคือเหตุคือปัจจัยในการเวียนว่ายตายเกิด ไม่ใช่ความสงบไม่ได้แก้ปัญหา
มีแต่ไปสร้างปัญหามันเป็นความปรุงความแต่งไปเรื่อย ๆ มันเป็นอวิชชาเป็นความหลง

เรามายกเลิกความปรุงความแต่งทั้งหลายให้มันเกิดความสงบเกิดปัญญา
เพื่อให้เป็นปฏิปทา เป็นปัญญา เราต้องเอาพุทธะนำชีวิต เอาปัญญานำชีวิต
ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เป็นการปฏิบัติที่ติดต่อกันเนื่อง เพื่อเราทุกคนจะได้บรรลุ

นิติภาวะ เราจะได้ผ่านไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ผ่านธาตุทั้ง ๔ ผ่านชั้นทั้ง ๕ ผ่านอายตนะ ๑๒ ด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพบัติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายอย่าไปตามสิ่งแวดลอม อย่าได้ไปเอาธาตุเอาชั้นอายตนะเป็นตัวเรา

เราทั้งหลายต้องพากันมีหลักการมีอุดมการณ์ในการประพบัติการปฏิบัติ มีอุดมธรรมมีความสงบมีปัญญา ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ก้าวไปด้วยศีล ด้วยสมาธิด้วยปัญญา

เราพากันมาเจริญสติปัฏฐานทั้ง ๔ เพื่อเป็นปฏิบัติที่ติดต่อกันต่อเนื่อง ไม่ขาดไม่ต่าง ไม่พร้อย ไม่ขาดตกบกพร่องด้วยความรู้ความเข้าใจ ไม่ตั้งอยู่ในความประมาท ในความหลงในความเพลิดเพลน ควบคุมคอนโทรลด้วยมีสติเป็นพื้นฐาน คือความสงบ ด้วยสัมปชัญญะด้วยปัญญาเป็นพื้นฐาน

เรามาเอาความบกพร่องที่ผ่านมาเมื่อวานนี้ มาทำวันนี้ไม่ให้ขาดตกบกพร่อง เพราะอดีตที่ผ่านมามันเป็นบทเรียน เราจะได้เอาความบกพร่องมาแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิด ความบกพร่อง ไม่ต้องไปทำความผิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ มาแก้ไขไม่ต้องให้มันผิดอีก

มาเอาสิ่งที่ดี ๆ ที่เราได้ทำดีแล้วทำถูกต้องแล้วให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ด้วยความรู้ ความเข้าใจ เราอย่าเอาความผิมนำชีวิต ต้องเอาความถูกต้องนำชีวิต เอาพระธรรม พระวินัยเอาข้อวัตรกิจวัตรให้ถึงพร้อม ให้เข้าถึงความพอเพียง เข้าถึงความเพียงพอ เข้าถึงความพอดี

เรามีปัญญามากเราก็ต้องมีความสงบมาก เรามีความสงบมากก็ต้องมีปัญญามาก เราต้องรู้เข้าใจด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญาอย่างนี้ อย่าให้ความผิมนำแล้วซ้ำเล่า

เราทั้งหลายต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร ไม่ตั้งอยู่ในความประมาท ให้รู้ให้เข้าใจว่า ความผิดความไม่ถูกต้องมันคืออะไร คือสิน มันคือเวรคือภัยคืออันตราย คือเจ้าเล่ห์ร้าย เจ้าที่ทำให้ชีวิตของเราพังทลายอย่างเดียวกันเช่นเดียวกันเหมือนตึก สตง. ที่มันพังพินาศพังทลาย

พระพุทธเจ้าให้เรารู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้หยุดวัฏฏสงสารของตัวเราเอง เราทั้งหลายต้องเมตตาตัวเอง ต้องสงสารตัวเอง ด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้เอาพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร พากันมาประพฤติปฏิบัติ ให้ติดต่อต่อเนื่อง เอาความสงบและปัญญานำชีวิต ไม่ใช่มาเอาอัตตาตัวตน เอาความหลงนำชีวิต

เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องเคารพการะในพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร

ความเคารพกับความสงบมันคืออันหนึ่งอันเดียวกัน ถ้าเรามีตัวมีตน เราก็ไม่มีความสงบ ความสงบกับความเคารพมันถึงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เพราะว่าตัวตนนี้แหละมันคือความไม่สงบ ตัวตนนี้ถึงเป็นการเวียนว่ายตายเกิด มีความสำคัญมันหมายความว่า เป็นเราเป็นคนอื่น มันมีการเปรียบเทียบเขาเปรียบเทียบเรา มันเป็นความปรุงแต่งไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ปัญญา ตัวตนนั้นไม่ใช่พระธรรม ไม่ใช่พระวินัย มันตรงกันข้ามมันย้อนศร มันยกตนเหนือพระพุทธเจ้าเหนือพระธรรมเหนือพระอริยสงฆ์

มันไม่ใช่พระธรรมพระวินัย มันย้อนศร มันตรงกันข้าม เพราะมันเป็นตัวเป็นตน มันเป็นอัตตาเป็นตัวตน มันยกตนข่มท่าน มันถือว่าเราดีกว่าเขาเก่งกว่าเขา อะไรก็เขา อะไรก็เรา มันเป็นอย่างนี้ ถ้ามันเป็นอย่างนี้ เราจะมี ความสงบมีปัญญาได้อย่างไร

เราต้องรู้เข้าใจในความเป็นพระ พระนั่นคือพระธรรมคือพระวินัย ถ้าเราไม่มีพระธรรมไม่มีพระวินัย เราจะเป็นพระได้อย่างไร เราจะมีคุณสมบัติอย่างไร เราจะได้เป็นพระได้อย่างไร เราก็ไม่มีคุณสมบัติไม่มีปัญญา เราจะเป็นพระได้อย่างไร เราต้องรู้เข้าใจสิ่งที่เป็นคนเป็นอุปการคุณคือพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร

เราพากันมาบรรพชาอุปสมบทมาปฏิบัติธรรม เราต้องรู้เข้าใจเราจะได้ประพฤติได้ปฏิบัติธรรม รู้เข้าใจเพื่อเอาพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร เพื่ออยู่ในหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อเข้าถึงข้อเท็จจริงตามความเป็นจริง เหตุการณ์ที่ผ่านมา ความเสียหายได้เกิดขึ้นจากความประมาทที่เอาตัวตนนำชีวิต เอาความผิวนำชีวิต เนื่องจากความประมาท คิดว่าเรื่องความผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ นี่ไม่สำคัญเลยปล่อยให้ตัวเองมีตัวมีตน พากันไปตรีกในกามตรีกในพยาบาท คิดว่าตัวเองเก่ง ตัวเองฉลาดจะแก้ปัญหาได้ ความประมาทความหลงความเพลิดเพลिनในพระธรรมในพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร มันเป็นความเสียหาย มันเป็นจุดเริ่มต้นของการพังทลายเช่นเดียวอย่างเดียวกับตึก สตง.

ความประมาทนี้ถือว่าตัวร้ายกาจเป็นความหลง ความประมาทนี้มันเป็นความหลงนะ พระพุทธเจ้าท่านถึงไม่ให้เราตรีกในกามตรีกในพยาบาท เราจะไปประมาทไม่ได้ เรามาบวชเรามาปฏิบัติธรรม เราต้องไม่ตรีกในกามไม่ตรีกในพยาบาท เราต้องไม่คิดผุดผูดผิตทำผิต กิริยามารยาทที่ไม่ดีที่มันผิต ความผิตนั้นไม่ใช่คุณสมบัติของความดีนะ เป็นคุณสมบัติของคนชั่วนะ

เรามาบวชมาปฏิบัติ เราต้องเข้าสู่กระบวนการทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งใจเราทั้งหลายต้องไม่ประมาท ความเสียหายได้เกิดขึ้นด้วยความประมาท เราอย่าไปตรีกในกามอย่าไปตรีกในพยาบาทนั่นคือความประมาท ความไม่ประมาท

คือการยกเลิกความผิดพลาดซ้ำ ๆ ซาก ๆ ที่มีความละเอียดต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เพราะอันนี้มันเป็นเบรก รถก็ต้องมีเบรก เครื่องบินก็ต้องมีเบรก เรือก็ต้องมีเบรก เบรกของเราก็คือความละเอียดต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป ผู้ที่บวชมาต้องมีเบรก พระธรรมพระวินัยแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์มันเป็นเบรก เรามาบรรพอุปสมบท มาปฏิบัติธรรมเราต้องมีเบรก เบรกก็คือความละเอียดต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป ไม่ตรึกในกาม ไม่ตรึกในพยาบาท เราทั้งหลายจะได้บวชทั้งกายทั้งวาจา ทั้งกิริยามารยาทบวชทั้งใจ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ต้องเอาความถูกต้องตามพระธรรมพระวินัยนำชีวิต ความไม่ถูกต้องเราต้องหยุดเราต้องยกเลิก ไม่ตั้งอยู่ในความประมาท ต้องเข้าใจ เรื่องพระธรรมเรื่องพระวินัย เรื่องพระรัตนตรัย ผู้มาบวชมาปฏิบัติทุกคน ต้องไม่ประมาท ต้องมีเบรก ต้องมีความสงบต้องมีปัญญา ตอนที่เราไม่ได้คิดไม่ได้พูด ไม่ได้ทำมันยังไม่เป็นกรรม

เราต้องควบคุมคอนโทรลการประพฤติกการปฏิบัติของเราให้ติดต่อกันเนื่อง เราทั้งหลายต้องแม่นยำในศีลในสมาธิในปัญญาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านตรัสบอกกับพวกเราทั้งหลายว่า เธอทั้งหลายจงประพฤติพรหมจรรย์เถิด อย่าได้ประมาท อย่าได้เพลิดเพลिन เพราะวาจิต กายวาจาภิรียามารยาทอาชีพนะ มันทำได้ปฏิบัติได้ที่ละอย่าง

เราทั้งหลายต้องแม่นยำในพระธรรมพระวินัย ต้องเป็นผู้ละเอียดต่อบาป เกรงกลัวต่อบาป เราจะเดินทางไกลด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เราต้องอาศัยรถ อาศัยเครื่องบินอาศัยเรือ เรือขนาดใหญ่ในการเดินทาง ให้รู้เข้าใจว่าพระธรรม พระวินัยข้อวัตรข้อปฏิบัตินี้เป็นขบวนการ เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี

เราทั้งหลายอย่าไปทิ้งพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร ทำอะไรก็ต้องมีความสงบ ทำอะไรก็ต้องมีปัญญา ไม่ใช่ทำอะไรได้ตามใจตามอัธยาศัย มันต้องมีเบรก มันต้องมีการรับประเคน ความคิดก็ต้องรับประเคน คำพุทธานุชาตอาชีพนี้นี้ ต้องรับประเคน สิ่งของต่าง ๆ ที่เราบริโภคใช้สอยเราต้องรับประเคน ต้องมีความสงบ มีปัญญา ว่าอันไหนถูกต้องอันไหนไม่ถูกต้อง เพราะเรายังไม่ทำอะไรก็ถือว่าเรายังเป็นเจ้าเป็นนายอยู่ ถ้าเราทำไปแล้ว การกระทำนั้นเป็นกรรมเป็นกฎแห่งกรรม เป็นผลของกรรม กรรมนี้เป็นพื้นฐาน เขาถึงเรียกว่ากรรมฐาน มีกรรมเป็นพื้นฐาน

ความประมาทนี่้คือความเสียหาย คือสิ่งที่เป็นอันตราย เราทั้งหลายอย่าพากันประมาท พระพุทธเจ้าคือผู้ที่ไม่ประมาท พระอรหันต์คือผู้ที่ไม่ประมาท ให้เราเอาตัวอย่างแบบอย่าง เป็นตัวอย่างเป็นโมเดล เราอย่าเอามาตรฐานของสามัญชนที่เป็นปุถุชนนำชีวิต ต้องเอาพระพุทธเจ้าเอาพระอรหันต์เป็นตัวอย่างแบบอย่าง ถึงโลกนี้จะพากันทำอะไรตามกันทั้งโลก ถ้ามันไม่ถูกต้องเราก็อย่าไปทำตาม อย่าเอาไปเป็นตัวอย่างแบบอย่างของความไม่ถูกต้อง

เราต้องเป็นตัวของเราเองด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพนี้บริสุทธิ์คุณ คือความบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพนี้บริสุทธิ์คุณ เป็นความสงบเป็นปัญญา ต้องเอาพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรนำการประพฤติปฏิบัติ เป็นกัลยาณมิตรในการประพฤติปฏิบัติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงให้คบกับบัณฑิต บัณฑิตคือผู้ที่มีรู้เข้าใจ เอาธรรมนำชีวิต ไม่เอาความหลงนำชีวิตเค้าเรียกว่าบัณฑิตนะ ถ้าบัณฑิตจบปริญญาตรีจบอุดมศึกษานี้ เอาตัวตนนำชีวิตนี้พระพุทธเจ้าไม่เรียกว่าบัณฑิต เป็นผู้คงแก่เรียนเฉย ๆ

บัณฑิตนั้นคือพระพุทธเจ้า นั่นคือพระอรหันต์ เพราะท่านยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา พระธรรมพระวินัยนั้นให้เรารู้เข้าใจ นั่นแหละ คือความถูกต้อง นั่นแหละคือจะเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้เราเกิดความสงบเกิดปัญญา

เราทั้งหลายต้องเข้าสู่พื้นฐานสู่ความตั้งใจตั้งเจตนาเพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาบริสุทธิ์คุณนำชีวิตด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา เพื่อเราทั้งหลายจะไม่เอาความผิด นำชีวิต ไม่ได้เอาความประมาทนำชีวิตด้วยเข้าสู่หลักการอุดมการณ์

เราทั้งหลายได้รับการแต่งตั้งได้รับการบรรพชาอุปสมบทถูกต้องตามกฎหมาย เป็นผู้ทรงเกียรติทรงปัญญา หรือว่าเป็นผู้ทรงศีลทรงสมาธิทรงปัญญา

เราทั้งหลายพระเก่าพระใหม่ก็มีมีสิทธิพอ ๆ กันนั่นแหละ ไม่มีใครเหนือกัน ไม่มีคำว่าเก่าไม่มีคำว่าใหม่ มีแต่ศีลแต่สมาธิมีแต่ปัญญา ให้เรารู้ให้เราเข้าใจ เรื่องพระธรรมเรื่องพระวินัย ให้พวกเราทั้งหลายมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ ให้ความสงบกับปัญญามันไปพร้อมกันด้วยพระธรรม ด้วยพระวินัย ความเสียหายนั้นมันเกิดจากความประมาท วัตน์นั้นคือข้อวัตรข้อปฏิบัติ ให้เข้าใจอย่างนี้ ถ้าเราไม่มีข้อวัตรข้อปฏิบัติมันก็ไม่ใช่วัด

นายช่างที่จะปลูกบ้านปลูกเรือนสร้างบ้านสร้างเรือนเค้าก็มีเครื่องวัด เครื่องวัดระยะสั้นระยะกลางระยะสูงระยะต่ำ วัดน้ำหนักหนักเบาเค้ามีเครื่องวัดนะ มันต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดีนะ

มีปัญญามากก็มีความสงบมากให้มันพอ ๆ กันเสมอกัน มีความสงบก็ต้องมี ปัญญามากให้มันเสมอกัน มันเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญาเสมอกันเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน มันเป็นความสงบและปัญญา

ทุก ๆ ท่านทุกคนเน้นที่ตัวเรา เอาอย่างพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านก็เน้นที่พระพุทธเจ้าทำพุทธกิจของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ก็เน้นที่พระอรหันต์ เสนอบุคคลก็เน้นที่เสนอบุคคลเน้นที่ตัวเรา

เราอย่าไปมองคนอื่นอย่าไปจับผิดคนอื่น อย่าไปเทียบเขาเทียบเรา ถ้าเรามองคนอื่น เราก็มองเพื่อจะเป็นผู้ให้เป็นผู้ที่ช่วยเหลือ เพราะความเมตตาอันเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม มันเป็นธรรมคุ้มครองโลก เมตตาธรรมเป็นธรรมคุ้มครองโลก เราทั้งหลายต้องมีเมตตาตัวเองเมตตาคนอื่นด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายก่อนที่จะไปเมตตาคนอื่นก็ต้องเมตตาตนเองก่อน ถ้าไม่เมตตาตนเองก่อนชีวิตนี้ก็ย่อมพังทลายอย่างเดียวกันเช่นเดียวกันกับตึก สตง.นี้แหละ

เราทุกคนให้รู้เข้าใจ สิ่งที่เรามีสุขมีทุกข์มันไม่ใช่เหตุอื่นไกล เพราะเราต้องมีตัวมีตนมันก็มีทุกข์นะ ตัวตนนั้นมันตั้งแต่ทุกข์เกิดขึ้นทุกข์ตั้งอยู่ทุกข์ดับไปนอกจากทุกข์ไม่มีเราทั้งหลายต้องมารู้ตามความเป็นจริง เพราะตัวตนนี้แหละมีแต่ทุกข์เกิดขึ้นทุกข์ตั้งอยู่ทุกข์ดับไป เราทั้งหลายต้องเข้าใจง่าย ๆ อย่างนี้ เราไปอยากก็เป็นทุกข์ เราไม่อยากก็เป็นทุกข์ เพราะความทุกข์ทั้งหลายคือความปรุงแต่งคือความเห็นผิดความเห็นผิดเป็นเรื่องความคิดเป็นเรื่องก่อภพก่อชาติก่อเวรก่อภัยก่ออันตรายมันเป็นความเสียหายมันเป็นการสร้างปัญญา ความปรุงแต่งทั้งหลายมันถึงเป็นความทุกข์อย่างยิ่ง

เราทั้งหลายพากันมารู้วิธีที่เรทั้งหลายจะไม่ได้เอาความปรุงแต่งนำชีวิตรู้มัยว่าคนไม่ตาย มีธาตุทั้ง ๔ มีขันธทั้ง ๕ มีอายตนะ ๑๒ มันก็ปรุงก็แต่ง ให้รู้เข้าใจว่าความปรุงแต่งนั้นมันเป็นปลายเหตุของชีวิตแล้วมันเป็นกรรมเก่าของเราทุกคน

รูปเวทนาสัญญาสังขารวิญญานนี้ให้เรารู้เข้าใจว่ามันเป็นกรรมเก่า ความแค้น ความเจ็บความตายความพลัดพรากมันเป็นกรรมเก่า มันเป็นปลายเหตุแล้ว เราต้องรู้จักกรรมเก่า แล้วเราก็มารู้กรรมใหม่ กรรมใหม่ที่มีมันเป็นรูปเสียงกลิ่นรส โผฏฐัพพะธรรมารมณ์ มันเป็นชั่วบวกชั่วลบระหว่างเก่ากับใหม่ ให้เรารู้เข้าใจ รู้เรื่องเก่าเรื่องใหม่ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา เราจะได้หยุดกรรมเก่า ไม่สร้างกรรมใหม่ด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้เข้าใจเราก็จะเพลิดเพลिन กับกรรมเก่ากรรมใหม่ไปอย่างนี้แหละ มันจะเป็นวิฏฐสงสารเป็นสังสารวัฏ มันจะหมุนรอบตัวเองอย่างนี้แหละเป็นวัฏจักร

เราต้องรู้จักเราต้องรู้แจ้งเราเข้าใจในเรื่องกรรมเก่ากรรมใหม่ เราต้องรู้ทั้งคนเก่า คนใหม่คนคือตัวความปรุงแต่งนี้แหละ เราต้องรู้เข้าใจ เพราะคนยังไม่ตายก็คิดไปเรื่อย

เรายังไม่ตายเพราะอายุขัยของเราตามปกติมันอยู่ได้ชั่วศตวรรษหนึ่งคือร้อยปีนะ เรามีกรรมเก่ามันก็เป็นอย่างนี้แหละ ถ้าเราไม่รู้กรรมใหม่มันก็ไปของมันเรื่อย ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็เป็นวิฏฐสงสาร มันจะเป็นครอบครวั มันจะมีลูกมีพ่อแม่มีเมีย ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ

เราต้องรู้พระธรรมพระวินัยเป็นการหยุด เป็นการยกเลิกเป็นการแคนเชิล เราต้องเห็นคุณเห็นประโยชน์ในเรื่องพระธรรมพระวินัย ในเรื่องยานที่จะนำเรา ออกจากวิฏฐสงสาร เพราะความเสียหายเกิดจากความประมาท คิดว่าไม่เป็นไร

เรื่องความเสียหายของพระใหม่พระเก่ามันอยู่ที่ความประมาท อยู่ที่ตรีกในกาม ตรีกในพยาบาท ตรีกยังไม่พอยังเข้าสู่กระบวนการแห่งความหลงนะ เมื่อมันเห็นดี เห็นงามเห็นชอบมันก็เข้าสู่กระบวนการแห่งความหลง

เราทั้งหลายต้องหยุดความหลงตัวเองให้ได้ มีปิติมีความสุขในการประพฤติปฏิบัติในการหยุดความหลงของตัวเอง ให้หยุดความอ้อยความแซบความนัวของตัวเองให้ได้ ถ้าเราไม่ประพฤติปฏิบัติมันก็ย่อมมีความผิดซ้ำซาก ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

เราทั้งหลายต้องเข้าสู่ความสงบและปัญญา รับผิดชอบคอนโทรลตัวเองให้อยู่ในพระธรรมพระวินัย ขั้ววัตรกิจวัตร เพราะกรรมนั้นมันมีจริง กฎของกรรมมันมีจริง นรกมี สวรรค์มี นิพพานมี ความเสียหายคือความประมาทนะ ความเสียหายจะเข้ามาหาเรา เพราะเราตริ่กในกามตริ่กในพยาบาท ให้เข้าใจว่าความประมาทคือความเสียหาย

เรามาบวชกายนั้นดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องบวชทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาท บวชทั้งกายนั้นคือความถูกต้อง มีความสุขมีปิติในการประพฤติปฏิบัติไม่ประมาท เพื่อให้เกิดความสงบเกิดปัญญา อย่าให้ภัยอันตรายทั้งหลายมันเกิดขึ้นแก่เรา ภัยที่เกิดทางธาตุทางขันธ์ทางอายตนะ เกิดทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ ถ้าเราไม่รู้เข้าใจ เราจะไม่รู้จักภัย ไม่รู้จักอันตราย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ ท่านเสด็จไปโปรดชฎิล ๓ พี่น้อง (ให้ผู้แสดงธรรมเล่าเรื่องชฎิล ๓ พี่น้อง)

ให้ทุกคนรู้เข้าใจ ตาหูจมูกลิ้นกายใจมันจะเป็นอันตราย ถ้าเรารู้เข้าใจแล้ว มันจะเป็นคุณ มันจะเป็นพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ที่เค้าเรียกว่า “คุณ คุณ” คุณผู้หญิงคุณผู้ชาย คุณพ่อคุณแม่คุณปู่คุณย่าคุณตาคุณยาย คำว่าคุณคือไม่มีโทษ ความไม่ประมาท นั่นแหละคือคุณคือประโยชน์ นั่นแหละคือทำให้เรามีสติเป็นพื้นฐาน มีปัญญาเป็นพื้นฐานจะไม่ได้ทำอะไรไปตามสิ่งแวดล้อม

ความประมาทมันเริ่มต้นจาก ไม่เห็นความสำคัญในพระธรรมพระวินัย

อย่างพระผู้ใหญ่พากันทำความผิดที่พากันมีโทรศัพท์มือถือ มันเป็นการชักศึก
เอาความผิดนำชีวิต เอาความประมาทนำชีวิต พระผู้น้อยทำความผิดนี้เนื่องจาก
เอาตัวเอาตนนำชีวิต เอาความประมาทนำชีวิต พากันไปมีโทรศัพท์มือถือ
เป็นการชักศึก เอาความผิดนำชีวิต เอาความประมาทนำชีวิต

รู้มัยว่าทุกอย่างนั้นมันมีทั้งคุณมีทั้งโทษนะ เมื่อมีโทรศัพท์มือถือมันก็มีการติดต่อ
สิ่งภายนอกที่พระพุทธรเจ้าตรัสกับชฎิล ๓ พี่น้องว่า อายตนะภายนอกภายใน
คือตาหูจมูกลิ้นกายใจมันเป็นภัยเป็นอันตราย เราทั้งหลายจะใช้โทรศัพท์
ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อมาทำงานเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม เพราะสิ่งเหล่านี้
มันมีทั้งคุณทั้งโทษ ให้เรารู้เข้าใจ เราทำอะไรต้องไม่ประมาท

ขณะนี้เวลานี้แหละ กรรมทั้งหลายกำลังจะเช็คบิลผู้ที่เอาความประมาทนำชีวิต
เอาความหลงนำชีวิต เพราะการติดต่อต่อเนื่องมันมาจากตาหูจมูกลิ้นกายใจ
ตลอดถึงสิ่งภายนอก คือโทรศัพท์มือถือนี้ผ่านทางเพศบุคเป็นจุดเริ่มต้น
ให้เป็นการติดต่อระหว่างข้าวบวกข้าวลบของกรรมกฎแห่งกรรม วัดของเรา
ถึงไม่ให้พระเก่าพระใหม่มีโทรศัพท์มือถือใช้โทรศัพท์มือถือ

ให้พวกเรารู้เข้าใจในพระธรรมในพระวินัยที่มีอุปการคุณ เพราะเรามา
บรรพอุปสมบทมันเป็นสิ่งที่ดีที่ถูกต้องเพื่อจะได้เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมบุญนำชีวิต
เราทั้งหลายจะได้พากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าไม่อย่างนั้น
มันก็ย่อมพังทลาย

ให้รู้หลักการที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านไปโปรดชฎิลสามพี่น้อง ท่านได้วางพระธรรมพระวินัยแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ให้รู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็ยอมฟังทลายอย่างไม่ต้องสงสัย ฟังทลายเหมือนตึก สตง.

ทั้งพระเก่าพระใหม่ให้พากันเข้าใจนะ เราทั้งหลายได้มีโอกาสมีเวลามาประพฤติ ปฏิบัติให้เอาพระพุทเจ้าเป็นหลักเอาพระอรหันต์เป็นหลักมีปิติมีความสุข ในการประพฤติปฏิบัติ

ให้ถือว่าเราโชคดีได้มาประพฤติปฏิบัติเพื่อผ่านไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายอย่าได้พากันประมาท เพราะความประมาทคือความเสียหาย

ชีวิตของเรานี้น้อยนักกาลเวลานี้เป็นสิ่งที่สำคัญ เราต้องหยุดกรรมหยุดเวรหยุดภัย หยุดอันตรายด้วยความไม่ประมาท ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีเมตตาตรัสว่า เธอทั้งหลายจงอย่าได้ประมาท เหมือนหลวงปู่มั่นท่านตรัสว่า ชีวิตของเรานี้นั้นน้อย อย่าเอาความประมาท อย่าเอาความหลงนำชีวิต ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท

หลวงปู่มั่น ฐริทัตโตเมตตาทรรสว่า

ความไม่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอนนะ

ความยิ่งใหญ่ คือความไม่ยั่งยืนนะ

ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ คือชีวิตที่อยู่ด้วยทาน ศีล เมตตา และกตัญญู

ชีวิตที่มีความดี อาจมิใช่ความยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ต้องอาศัยคุณธรรม

ความดีเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณเท่านั้น การระงับสังขารทั้งหลายด้วยความรู้ความเข้าใจ

เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ นั่นแหละคืออริยมรรค เป็นหนทางที่ประเสริฐ

มีพระนิพพานตั้งแต่ในปัจจุบัน ไม่ต้องรอพระนิพพานเมื่อตายแล้ว ปัจจุบัน

ไม่มีพระนิพพาน อนาคตจะมีพระนิพพานได้อย่างไร ให้เรารู้เข้าใจเรื่องพระธรรม

พระวินัย พระธรรมพระวินัยที่เป็นสัมมาทิฐิ เพื่อหยุดวิภูฏสงสารนั่นแหละ

คือพระนิพพาน ให้พวกเราเข้าใจในเรื่องพระนิพพาน ให้เข้าใจนะ
